

for de handlende, end Ønsket eller Hensigten nogen Sinde har været, og det vil muligvis kunne have til Følge, hvis den billige Leje vedbliver at gælde, at der ogsaa fra Provinserne kommer Ønsker eller Fordringer frem om, at Staten skal skaffe mere Toldbodplads, som det nu altsaa foreslaas ved det her foreliggende Lovforslag. Jeg har ikke villet undlade at benytte Lejligheden til at gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa disse Forhold. Jeg tror, at der findes Steder, hvor det vilde være ønskeligt, om Pakhuslejen blev sat op for forhindre, at man bruger Toldpakhuse, enten det nu er paa Bane eller ved Havn, mere, end Hensigten har været dermed, og derved muligvis foranlediger, at Staten bliver nødt til at skaffe yderligere Toldbodplads ogsaa omkring i Provinserne.

C. F. Sørensen: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) fremkom med nogle Udtalelser, som giver mig Anledning til at fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Ligesom den højtærede Finansminister blev jeg og sikkert mange af dette høje Tings Medlemmer forbavset over, jeg maa tilføje glædelig forbavset over, at det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds udtalte, at hans Sympati var hos dem, der ved Strejke vilde vinde frem. Jeg har ganske vist ikke, før jeg blev Medlem af dette høje Ting, haft den Ære at kende det ærede Medlem paa nært Hold, men jeg har aldrig haft det ærede Medlem mistænkt for at være den Slags Sympatier. Det glæder mig nu at høre, at disse Sympatier er til Stede, jeg maa rigtignok tilføje, at det ærede Medlem tidligere har skjult dem godt.

Jeg vil gerne have Lov til som Svar paa den lange Redegørelse, det ærede Medlem fremkom med angaaende Strejker og deres Berettigelse, at tilføje, at det, der sker i Øjeblikket i Københavns Havn, eller det, der er sket, og som forhaabentlig nu har fundet sin Afslutning, er ikke noget isoleret Fænomen. Det er jo en Epidemi, der gaar hele Verden rundt. Naar det er Tilfældet, er man nødt til at spørge sig selv: Hvad er Grunden til, at denne Bevægelse gaar som en Smitte over hele Verden? og jeg kan da ikke finde andet Udtryk for denne Bevægelse end at kendetegne den ved at sige, at for mig staaer den som en Krigens Reaktion; Krigen har jo grebet ind paa mange, mange forskellige Omraader, og Menneskene er under Krigen og

efter Krigen blevet anderledes, end de var før. Ved Slutningen af denne Krig var der ikke en modløs, knust Underklasse ude i Verden; der var en forbitret Underklasse, der rejste sig i Raseri over det, som var gennemgaaet ude paa Valpladserne og økonomisk i Hjemmene, som de fandt i den sørgeligste Forfatning, da de kom hjem fra de blodige Valpladser. Det er Krigens Reaktion, der her har forberedt Underklasserne til at vende Bøssepiiben til den anden Side, til at gribe til Fortvivlelsens Selvhjælp for at skabe Vilkaar, der var bedre end dem, de levede under tidligere. Det ærede 5te Medlem for København (Foss) udtalte dybt grebet, at Samfundets Retsorden her var krænket, og det er sikkert rigtigt, men Erkendelsen kommer paa dette Punkt, som paa saa mange andre, lovlig sent. Man har aldrig fra det ærede Medlems eller fra hans Partifællers Side talt om, at Samfundets Retsordning var krænket, naar man fra de besiddende Overklassers Side greb til Politii eller til militære Magtmidler, naar den arbejdende Underklasse var ude i Strejken, — den Strejke, som det ærede Medlem har Sympati for, — hvorved de ved Arbejdsnedlæggelse paaførte sig selv Tab for at skabe sig selv bedre økonomiske Vilkaar at leve under. Nu — det erkender jeg — forandres Signalerne, men man skulde ikke have forandret dem saa stærkt, at Forargelsen kommer saa meget for Dagen, som den kommer nu. Vi beklager alle, at der gaar Værdier til Grunde uden Nytte, og uden at det gavner dem, der bruger dette tvæggede Sværd, men vi skal blot alle lære at forstaa, hvor Aarsagen ligger til den frygtelige Katastrofe, som vi alle er Vidne til.

Foss: Jeg maa sige, at jeg i Aarenes Løb, bl. a. i de mange Aar, jeg har været Formand indenfor en større Arbejdsgiversammenslutning, har tænkt meget over disse Spørgsmaal. Jeg kan ikke forlange, at en kort Tale af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) pludselig skulde løse Gaaderne for mig, og naar det nu heller ikke er sket ved den Tale, vi nu har hørt, beder jeg det ærede Medlem gøre sig selv ansvarlig derfor. Jeg tror ikke, at Problemerne kan klares ved disse faa og spredte Bemærkninger fra det ærede Medlems Side.

Jeg maa til den højtærede Finansminister udtale, at jeg forstod den højtærede Finansministers Svar som et „Hus forbi“. Den højtærede Finansminister